

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Η χαρά μας έχει όνομα και είναι ο Χριστός»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίων Θεοδώρων Βόλου χοροστάτησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος κατά την Α΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου, παρουσία πλήθους πιστών. Στην ιερά ακολουθία τους ύμνους απέδωσε ο Γυναικείος Βυζαντινός Χορός «Αι Άδουσαι», υπό τη διεύθυνση της Μουσικολόγου κ. Σεβαστής Μαζέρα.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε ιδιαίτερα στο βαθύτερο νόημα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, τονίζοντας ότι «ξεκινάμε την πορεία μας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής αφήνοντας την καρδιά μας να χαρεί όπως θέλει και η Εκκλησία μας. Δεν θα μπορούσε να λείψει η Παναγία από αυτή την πορεία

», επισημαίνοντας πως η πνευματική αυτή διαδρομή δεν είναι πορεία κατήφειας αλλά χαράς και ελπίδας. Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο Σεβ. Ποιμενάρχης εστίασε στο θεολογικό περιεχόμενο των Χαιρετισμών, υπογραμμίζοντας ότι « η χαρά μας έχει όνομα και η χαρά μας είναι ο Χριστός. Αυτός είναι η χαρά μας και θα μας ανταμείψει με την πιο μεγάλη χαρά, αυτήν της Αναστάσεως».

Ακολούθως, ο Σεβ. Ιγνάτιος επισήμανε τη σαφή διάκριση ανάμεσα στη γνήσια πνευματική χαρά και στη φθαρτή κοσμική ευχαρίστηση, σημειώνοντας ότι « το γνώρισμα των πρώτων χριστιανών ήταν η χαρά... γιατί είχαν ακούσει το Ευαγγέλιο του Χριστού και ήξεραν ότι ο Χριστός από Θεός έγινε άνθρωπος και χάρισε σε όλους την Ανάσταση» , τονίζοντας πως η αληθινή χαρά δεν εξαρτάται από τις εξωτερικές συνθήκες, αλλά πηγάζει από τη ζωντανή σχέση με τον Χριστό. Ακόμη, εξέφρασε τη χαρά του για την παρουσία νέων ανθρώπων και οικογενειών στον Ναό, επισημαίνοντας ότι «χάρηκα απόψε που βλέπω νέους ανθρώπους, νέες οικογένειες με τα μικρά παιδιά, αυτό είναι ελπίδα για το μέλλον· έτσι χτίζεται το μέλλον της Εκκλησίας

» , υπογραμμίζοντας ότι μέσα από τη ζωντανή οικογένεια και την εκκλησιαστική ζωή θεμελιώνεται το αύριο της τοπικής Εκκλησίας.

Κατακλείοντας, ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους πιστούς να πορευθούν το στάδιο της νηστείας με πνεύμα χαρμολύπης και ελπίδας, επισημαίνοντας πως « η πορεία που θα διανύσουμε δεν είναι πορεία θλίψεως αλλά πορεία χαρμολύπης· με χαρά να νηστέψουμε, με χαρά να συγχωρήσουμε και να συγχωρεθούμε, για να φθάσουμε στο τέλος με το κουράγιο αυτής της μεγάλης χαράς».

